

ΕΤΟΣ 72ον

25 Φεβρουαρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3691)

ΘΕΕ ΜΟΥ, ΣΠΛΑΧΝΙΣΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟ

Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει πίστη στόν Χριστό πάντοτε θέλει νά Τόν συναντᾶ καί νά εἶναι μαζί Του. Ὅπως τό παιδί πού ἀγαπᾶ τόν πατέρα του, θέλει νά νιώθει ὅτι εἶναι δίπλα του.

Τόν Χριστό τόν συναντᾶ ὁ καθένας μας κυρίως στή θεία Λειτουργία καί στήν προσευχή, γι' αὐτό καί ὅσο ἅγιος εἶναι κάποιος, νιώθει τήν ἀνάγκη νά προσεύχεται περισσότερο. Ὅμως, προσευχή δέν εἶναι ἡ ἀνάγκη ἢ ἡ ἀπαγγελία ψαλμῶν καί ὕμνων, ἀλλά ἡ καρδιακή συνάντησή μας μέ τόν Χριστό.

Δύο προσευχόμενοι

Οἱ δύο ἄνθρωποι τῆς σημερινῆς παραβολῆς ἦρθαν στόν ναό γιά νά προσευχηθοῦν, ὅμως μέ διαφορετική προσέγγιση καί διάθεση. Ὁ ἕνας, ὁ φαρισαῖος, στάθηκε στό κέντρο τοῦ ναοῦ καί μέ ἐγωισμό ἀπευθύνθηκε στόν Θεό γιά νά Τόν ἐνημερώσει γιά ὅσα ἔπραξε. Ὁ ἄλλος, ὁ τελώνης, στάθηκε σχεδόν στήν πόρτα, σκύβοντας τό κεφάλι του καί, αἰσθανόμενος τήν ἀμαρτωλότητά του, ζήτησε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί σίγουρα τό ἔλαβε. Ξέρετε γιατί; Ἐπειδή ὁ τελώνης μιλοῦσε μέ τόν Θεό, ἐνῶ ὁ φαρισαῖος μέ τόν ἑαυτό του. Ἄς προσέξουμε τή διαφορά τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπων.

Ὁ τελώνης προσέρχεται συντετριμμένος στόν ναό, ξεσκεπάζει καί γυμνώνει τόν ἑαυτό του μέ εἰλικρίνεια καί ὁμολογεῖ τήν ἀμαρτωλότητά του.

Ὁ φαρισαῖος στάθηκε στό κέντρο τοῦ ναοῦ, δηλαδή μπροστά στόν Θεό, ἔκανε πρότυπο τόν ἑαυτό του, τόν συνέκρινε μέ τόν ἀμαρτωλό τελώνη καί στό τέλος τόν ἐπιβράβευσε. Ἄραγε, γιά ποιό λόγο ἦρθε στόν ναό; Ποιά σχέση καί ἀναφορά ἔχει ἡ προσευχή του στόν Θεό; Ἐκανε τόν ἑαυτό του εἶδωλο καί ζήτησε καί ἀπό τόν Θεό νά τόν δικαιώσει!

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 10-14)

Ταπείνωση καὶ δικαίωση

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήρχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡςπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ὁ ἐγωισμὸς σέ ὄλο του τό μεγαλεῖο. Ἡ κατάκριση καὶ ἡ ὑποκρισία ἔγιναν ἀκόμη καὶ τρόπος προσευχῆς. Πόσο πολὺ μπορεῖ νά ἀποπροσανατολιστεῖ ὁ ἐγωπαθῆς ἄνθρωπος;

Μετάνοια καὶ συντριβή

Ποτέ δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε πῶς ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἐγωισμὸς. Εἶναι ἡ πηγὴ καὶ ἡ μήτρα ὅλων τῶν παθῶν. Ἡ πίστη μας δέν εἶναι ξερὴ τήρηση κάποιων πνευματικῶν ἐντολῶν, ἀλλὰ συμμετοχὴ καὶ βίωμα προσευχῆς, ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης. Ἡ ξερὴ τήρηση ὀδηγεῖ στὸν ἐγωισμό καὶ στὸν πνευματικὸ θάνατο, ἐνῶ ἡ βιωματικὴ ἐμπειρία ἐλκύει τὴ χάρη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς σώζει μέσα ἀπὸ τὴ μετάνοια. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς τονίζει ὅτι «οἱ τελῶνες καὶ οἱ πόρνες προηγοῦνται στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», διότι πίστεψαν καὶ μετανόησαν. Οἱ ἐγωιστές, ὅμως, φαρισαῖοι θά μείνουν ἀπ' ἔξω λόγῳ τῆς ἐγωπάθειας καὶ τῆς αὐταρέσκείας τους.

Ὅλοι μας, ἀδελφοί, κρύβουμε μέσα μας τούς δύο τύπους τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Καὶ τὸν ἐγωιστὴ-ὑποκριτὴ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρπαγα-ἄδικο. Ἀπ' ὅτι φαίνεται, πῶ εὐκόλα μετανοεῖ ὁ ἄρπαγας-ἄδικος, ὅπως εἶναι ὁ τελώνης. Ὅμως, καὶ στοὺς δύο χρειάζεται μετάνοια καὶ συντριβή. Ἡ μετάνοια μᾶς σώζει καὶ μᾶς ἐπαναφέρει στή λογικὴ μας, δηλαδὴ στή φυσικὴ κατάσταση τῆς ψυχῆς, πού ζητᾶ τὸν Χριστό. Ἡ μετάνοια εἶναι αὐτὴ πού καθιστᾶ τὸν ἄνθρωπο χαριτωμένο, κοινωνικό, τίμιο, ἐνάρετο· δηλαδὴ ἀληθινὸ ἄνθρωπο.

Ἄρχιμ. Ε. Λ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν στὸν ναὸ νὰ προσευχηθοῦν, ὁ ἓνας Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στάθηκε ἐγωιστικά καὶ προσευχόταν ὡς ἐξῆς: Θεέ μου, σέ εὐχαριστῶ πού δέν εἶμαι σάν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ ὅπως καὶ αὐτός ἐδῶ ὁ τελώνης· Νηστεύω δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, δίνω τὸ ἓνα δέκατο ἀπὸ ὅλα τὰ εἰσοδήματά μου στὸν ναό. Καὶ ὁ τελώνης, πού στεκόταν πιο μακριά, δέν ἤθελε οὔτε τὰ μάτια νὰ σηκώσει στὸν οὐρανό, ἀλλὰ χτυποῦσε τὸ στήθος του καὶ ἔλεγε: Θεέ μου, ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλό. Σὰς διαβεβαιώνω ὅτι αὐτός κατέθηκε δικαιωμένος στό σπίτι του, παρά ὁ ἄλλος, γιατί ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτό του θὰ ταπεινωθεῖ, ἐνῶ ὅποιος ταπεινώνει τὸν ἑαυτό του θὰ ὑψωθεῖ».

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Η ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Ὁ ὑπερήφανος εἶναι ἀνήσυχος ἐσωτερικά καὶ ἐξωτερικά θορυβώδης καὶ θέλει νὰ ἀδειάζει λόγια συνέχεια, τὰ κούφια καρῦδια πού ἔχει, γιὰ νὰ θορυβεῖ, καὶ ἐάν ἔχει καὶ κανένα γερὸ, καὶ αὐτὸ εἶναι γεμάτο ἐγωῖσμό (σάν τὸ ταγκιασμένο καρῦδι) καὶ, ὅταν τοῦ ἀγγίξεις τὸν ἐγωῖσμό του, τότε εἶναι πού θὰ βγοῦν ὅλα τὰ πάθη του (σάν τὰ μυρμηγκία, ὅταν ἐγγίσεις τὸν κούφιο κορμὸ τῆς καρυδιᾶς).

Ὅποιος δέν δέχεται ἓνα ράπισμα ταπεινά ἢ μιὰ παρατήρηση –εἴτε δέν ἔφταιξε καθόλου τότε καὶ εἶχε φταίξει ἄλλοτε καὶ ἐξόφλησε, εἴτε δέν ἔφταιξε ποτέ, καὶ ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ ἀποταμιεύσει καμιὰ δραχμὴ στό αἰώνιο ταμειυτήριό Του–, ὁ ἄνθρωπος αὐτός θὰ δέρνεται συνέχεια ἀπὸ τὸν ἐγωῖσμό του, θὰ δέρνεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ συνέχεια θὰ δέρνεται καὶ ἀπὸ τὸ ταγκαλάκι, πού θὰ τὸν ρίχνει ἀπὸ πειρασμὸ σὲ πειρασμὸ, γιὰ νὰ τὸν ἀγανακτήσει, καὶ νὰ χάσει καὶ τὴν ψυχὴ του.

Ὅποιος σκάβει βαθιά τὸν ἑαυτό του καὶ ἀνοίγει τὰ ταπεινά θεμέλια τῆς πνευματικῆς του οἰκοδομῆς, κόβει καὶ τίς ρίζες τοῦ ἐγωῖσμοῦ του, καὶ ἡ οἰκοδομὴ του μένει αἰώνια χωρὶς καμιὰ ζημία.

Ὅποιος δέν ἐμπιστεύεται στὸν Θεό, ἀλλὰ μὲ αὐτοπεποίθηση στὸν ἑαυτό του κτίζει μὲ κοσμικὴ φαντασία, αὐτός κτίζει στά μπάζα ἀπὸ σκουπίδια καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ σωριαστεῖ καὶ θὰ σωριάσει καὶ αὐτόν καὶ αὐτούς πού στεγάζει.

Ὅποιος βασίζεται στά κεφάλαιά του καὶ ἀνοίγει μεγάλη ἐπιχείρηση, ἐάν δέν ἔχει κεφάλι, θὰ χρεωκοπήσει. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ δέν ἀρκοῦν μόνο οἱ σωματικὲς ἱκανότητες καὶ τὸ πολὺ μυαλό, ἐάν τὰ πρωτεῖα δέν τὰ δώσουμε στὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ κυβερνάει ἡ χάρη.

*(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ,
ὑπὸ ἔκδοση)*

25 Φεβρουαρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ἀρχή Τριωδίου)
Ταρασίου, πατριάρχου Κων/πόλεως († 784-806), Ρηγίνου, ιερ. επίσκ. Σκοπέλου
(† 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγ.: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Μαρτίου, τοῦ Ἀσώτου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΩ. ΦΕΙΔΑ

Ὅμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ὑπό τό φῶς τῆς κανονικῆς παραδόσεως

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24, σελ. 800)

Στήν παροῦσα μελέτη ἐξετάζεται ἡ διαχρονική ἀλληλέγγυα συζυγία τῆς Κανονικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τή σχετική Νομοθεσία τῆς Πολιτείας, συζυγία ἡ ὁποία ἐκφράσθηκε μέ τήν πλήρη ἐφαρμογή τῶν ἱερῶν Κανόνων στή συνταγματικῶς κατοχυρωμένη Καταστατική Νομοθεσία. Συγχρόνως, παρατίθεται καί ἡ Καταστατική Νομοθεσία τόσο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅσο καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου, ἦτοι τῆς ἐν Ἑλλάδι κανονικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τό θεματολόγιο τῆς μελέτης διαμορφώθηκε στή βάση τῶν συνταγματικῶς κατοχυρωμένων ἀλληλέγγυων σχέσεων καί τῶν διακριτῶν ρόλων Ἐκκλησίας καί Κράτους, διαιρεῖται δέ σέ πέντε μέρη τῶν δύο κεφαλαίων ἕκαστο. Στό Α΄ μέρος ἐξετάζεται ἡ σχέση τῶν πηγῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, στό Β΄ τονίζονται ἡ θέσπιση, τό θεματολόγιο καί ὁ σκοπός τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων, στό Γ΄ ἡ διοικητική ὀργάνωση τῆς ἐπίγειας Ἐκκλησίας, στό Δ΄ ἡ ἀπονομή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καί στό Ε΄ ἡ διαχρονική παράδοση τῆς βυζαντινῆς συναλληλίας γιά τήν ἀλληλέγγυα σχέση Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr